

ning. Der er andre Spørgsmaal, der staa i Forbindelse med selve Stationsbygningen, om man ikke maatte foretrække en anden Plan, som her vil ses af Betænkningen, men dem skal jeg ikke komme ind paa, da de ikke staa i nogen nødvendig Forbindelse med Spørgsmaalet om Toldlokalerne, men saameget er vist, og det ville de Herrer let kunne kontrollere ved at gennemlæse de i Betænkningen meddelte Skrivelser, at det er overordentlig uhenfsigtsmæssigt for os at gaa den Vej, som foreslaas paa Finantslovsforlaget, nemlig at udvide Jernbanens Lokaler og samtidig Toldvæsenets Lokaler noget, og for det i Et og Alt at give en Sum af 19,000 Kr., 14,000 Kr. til Udvidelse af Stationens Lokaler og 5,000 Kr. til Udvidelse af Toldlokalerne, uden at der hverken det ene eller det andet Sted naas noget fuldstændig Godt. Man har derfor i Henhold til Oplysninger i Skrivelser, der ere modtagne fra vedkommende Autoriteter, og støttet derpaa troet, at Sagen kunde ordnes bedre, naar man tilveiebragte den Udvidelse, der navnlig sættes Pris paa for Jernbanelokalerne vedkommende, nemlig til et nyt Varehus, derigjennem, at man overlod Jernbanen det nuværende Toldlokale i Stationsbygningen. Derved vilde man bespare baade den beregnede Udgift til et nyt Varehus ved Jernbanen og desuden den Udvidelse, der er paatænkt af Toldlokalerne paa Kolding Jernbanestation, idet selvfølgelig hele det Areal eller det Stykke af en Bygning, der var paatænkt at skulle være fælles for Toldvæsenet og Jernbanevæsenet, vilde blive overdraget til Jernbanevæsenet, og der vilde altsaa spares ialt 18 à 19,000 Kr. Derved vilde Jernbanebygningen altsaa faae det Varehus, der er for langt, uden at det kostede Staten nogen Ting, idet den kom i Besiddelse af de Toldvæsenet nu overladte Lokaler, og Toldvæsenet vilde da ganske vist faae en noget større Beføstning, men ogsaa et større Resultat, idet det vilde faae et nyt og hensigtsmæssigt Lokale andetsteds. Et saadant Arrangement maatte man i Udvalget mene var til Fordeel for de reelle Jernbenedheder baade for Jernbane- og for Toldvæsenet, men ogsaa økonomisk mere fordelagtigt, idet der ikke blev anvendt Penge til Ting og Foranstaltninger, der under meget knebne Forudsætninger og Beregninger for nogle Aar siden maaske vilde have vist sig tilstrækkelige, hvorimod det nu var i høj Grad tvivlsomt, om de ikke i Løbet af meget kort Tid vilde vise sig fuldstændig utilstrækkelige. Dertil kommer, at selve Kolding Kommune ønsker en anden Ordning, den, som Udvalget ogsaa anser for den hensigtsmæssigste, nem-

lig en Ordning, hvorved der opførtes en hel ny Toldbygning for Kolding, og Udvidelsen af de nuværende Lokaler opgaves. Der er i Henhold til denne Betragtning fra Kolding Byraad indsendt et Andragende til Ministeriet, som Udvalget er blevet bekendt med, og som gif ud paa, at der maatte opføres en Bygning til Toldvæsenet ikke ved Jernbanestationen, men ved Havnen ved Kolding, hvorved den vilde komme til at tilfredsstille ikke blot de Jernbenedheder, der kunde siges virkelig at interessere den gennemgaaende Trafik, men ogsaa den lokale Trafik, de lokale Interesser. Dette Andragende i Forbindelse med hele den Betragtning fra Udvalgets Side, jeg har tilladt mig at udvikle, foranledigede den Korrespondance, som findes meddelt i Betænkningen (se Tillæg B. Spalte 463—66). Den første Skrivelse fra Udvalget, ville ærede Medlemmer se, er af 1ste December 1882 og henstiller til Ministeren at gaa den anden af Kommunen og Udvalget foreslaaede Vej. Herpaa har man modtaget en Svarskrivelse af 6te December 1882, i hvilken Ministeriet udtaler, at det for sit Vedkommende, det vil sige paa Toldvæsenets Vegne, vil være fuldstændig tilfreds med den paa Finantsloven foreslaaede Udvidelse af Toldvæsenets Lokaler, men at det ikke destomindre har villet imødekomme det fra Kolding Byraad indkomne Andragende og tilbudt at ville opføre en Bygning ude paa det angivne Sted, men samtidig stillet som Betingelse herfor, at den fornødne Grund, for hvilken der af Byraadet var foreslaaet en Kjøbesum af 2 Kr. pr. Kvadratalen eller ialt 4,400 Kr., blev overladt til Staten uden Bederlag, med andre Ord, at man velvillig imødekom dette Forlangende fra Kolding Byraad, men ikke uden mod en Godtgjørelse, Betaling fra selve Byens Side. Kolding Byraad fandt sig imidlertid ikke foranlediget til at gaa ind paa dette Forslag og fandt, at det var urimeligt at forlange Grunden afgiven af Byen uden Godtgjørelse. Byraadet mente, at Staten burde uden et saadant Bederlag imødekomme dets Ønske, og dermed standsede Forhandlingerne, idet Ministeriet erklærede Spørgsmaalet for bortfaldet. Derefter skrev Udvalget da til Ministeriet for at faae at vide, hvad der havde bevæget Ministeriet til at stille sig saa skarpt eller saa libet imødekommende ligeoverfor Byraadet i Kolding. Det Standpunkt, Udvalget stillede sig paa, var det, at hvad der var den almindelige Praxis, hvad der i saadanne Tilfælde var stift ligeoverfor andre Steder her i Landet, det burde ogsaa ske ligeoverfor den nævnte Kommune; der burde ikke finde